

Beter een vriend dan een buur

NHD 09-11-16

Nancy Ubert
n.ubert@nederlandmedicombatie.nl

Hoe meer afstand in de relatie, hoe kleiner de naastenliefde

Amsterdam ✱ Een Nederlander pakt sneller de zorg op voor een familielid dan dat hij een buurtgenoot uit de brand helpt. Een op de tien hulpbehoevende mensen zit met de handen in het haar en weet niet waar hij de hulp vandaan moet halen. Dat wijst een nieuw onderzoek naar burenhulp uit.

Beter een goede buur dan een verre vriend, luidt het oude spreekwoord. Maar in hoeverre zijn we anno 2016 nog betrokken bij onze buren? In opdracht van VUmc zocht onderzoeksbureau Motivaction naar het antwoord. Uit een enquête onder ruim 1000 Nederlanders blijkt dat 1 op de 10 Nederlanders niet weet hoe hij hulp moet regelen als hij die nodig heeft.

De mensen die zo'n kwetsbare buur zouden kunnen helpen, blijken zich al snel afwachtend op te stellen. Hoe meer afstand in de relatie tot elkaar, hoe verder de naastenliefde afneemt. Bij buren die je niet goed kent, geeft maar 39 procent minimaal eens paar jaat hulp en 7 procent regelmatig. Maar heb je het over familie, dan biedt 87 procent van de ondervraagden jaarlijks wel eens hulp en 45 procent regelmatig. Ondertussen vindt de overheid dat we allemaal beter voor elkaar moeten (willen) zorgen. De Nederlander blijkt echter kritisch te staan tegenover die toenemende verantwoorde-

lijkheid van de burger. Vooral in de stedelijke gebieden, waar minder sociale cohesie bestaat, vindt de meerderheid dat de gemeente maar een oogje in het zell moet houden. In de dorpen is men sneller bereid iets voor een ander te doen, ook als je hem of haar niet goed kent.

Elkaar hulp bieden is in onze huidige maatschappij nog steeds niet zo vanzelfsprekend als de regering zou willen. De drempel om spontaan je diensten aan te bieden, lijkt ook hoog te liggen, zo stelt Motivaction. „Mensen zitten in het algemeen niet te wachten op ongeraagd advies of bemoeienis en projecteren deze gevoelens wellicht op anderen. Hulp aan onbekenden komt moeilijker op gang, terwijl hier zeker nog kansen liggen.”

Wie moet nu die de groep kwetsbaren helpen die niet op familie en vrienden kan terugvallen? Het is een van de problemen waarover wordt gesproken op het symposium 'Thuis in de zorg van morgen' dat donderdag 10 november plaatsvindt in VUmc. Het onderzoek van Motivaction is het opwarmertje.

In 2015 gaf bijna

15%

van de Nederlanders van 16 jaar of ouder mantelzorg aan een bekende uit zijn of haar omgeving, zoals een partner, kind of vriend.

1 op de 10

Nederlanders weet geen hulp te regelen als hij die nodig heeft.

bron: CBS/Motivaction 2015

1 op de 7 mantelzorgers te zwaar belast

Den Haag ✱ Een op de zeven mantelzorgers geeft aan dat het bepaald niet meevalt om voor een naaste te zorgen. De verantwoordelijkheid valt 'zwaar', is 'zeer zwaar belastend' of zelfs 'overbelastend'. Zo meldt het Centraal Bureau voor de Statistiek.

De groep die onder zijn taak gebukt gaat, geeft aan gemiddeld 28 uur per week te 'redderen'. De andere mantelzorgers zijn zo'n 8 uur in de week.

Als je hulp biedt aan een dierbare,

geliefde, vriend of kennis die langere tijd ziek, hulpbehoevend of gehandicapt is, dan ben je mantelzorgers, zo luidt de definitie van CBS. Daarmee was in 2015 bijna 15 procent van de Nederlanders van 16 jaar of ouder een mantelzorgers. Dit komt neer op ongeveer 2 miljoen mensen.

Gemiddeld besteedden die onbetaalde hulpverleners 11 uur per week aan zorg. Het leeuwendeel (86 procent) van de mantelzorgers zorgde voor een familielid. Dit

sluit aan bij het onderzoek van Motivaction. (Zie artikel hierboven.)

Vrouwen geven aan dat zij vaker mantelzorg verlenen dan mannen. Maar het gemiddeld aantal uren blijkt weer niet te verschillen tussen vrouwelijke en mannelijke mantelzorgers.

De meeste huis-, tuin- en keukenhulpverleners vallen in de leeftijdscategorie 40-65 jaar. Bijna een vijfde deel van deze groep geeft aan te zorgen voor een ander.

Wie helpt die buurvrouw die niemand heeft?
FOTO PETER SCHOONEN